

Κισάμου Αμφιλόχιος: Να ανοίξουμε διάπλατα τις καρδιές μας στην Παναγία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου](#)

Να ανοίξουμε διάπλατα τις καρδιές μας και να γευθούμε το μυστήριο της Θεομήτωρος καλεί ο [Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος](#) μέσα από την Εγκύκλιό του για τον Δεκαπενταύγουστο.

“Νά αφήνομε τήν καρδιά μας ἐλεύθερη νά μιλάει σ’ Αὐτήν. Νά ψάλλουμε ἀδιάλειπτα, μέ τά χείλη καί κυρίως μέ τήν καρδιά, τούς Χαιρετισμούς Της καί τίς Ἱερές Παρακλήσεις Της. Γιά νά γίνει ἡ Παναγία μας τό πρόσωπο – ὁδηγός στήν ζωή μας”, ἀναφέρει, μεταξύ ἄλλων.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Πρός τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπόν καί σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δέ ἐφεύρω καταφυγήν; ποῖαν θερμήν ἀντίληψιν; ποῖον ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καί ἐπὶ σέ θαρρῶν

κατέφυγον. (Ωδή θ' Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα)

Ἀγαπημένα παιδιά τῆς Παναγίας μας.

Στήν καρδιά τοῦ θέρους, στούς καύσωνες τῶν καιρῶν καί τῶν ἡμερῶν μας, στίς πολλές καί ποικίλες τοῦ βίου μας ζάλες, ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἡ γλυκιά μας Παναγία, ἔρχεται ὡς ἐπίγειος οὐρανός καί «ἔμψυχος παράδεισος» πού ὁ Θεός φύτεψε μέσα στήν ἱστορία· ἔρχεται καί τώρα καί πάντοτε στήν ἱστορία τοῦ κόσμου καί στήν προσωπική μας ζωή καί ἱστορία, ὅχι μόνον νά μᾶς λυτρώσει, νά μᾶς ἀνακουφίσει ἀπό τίς θλίψεις καί τίς ζάλες τοῦ βίου, ἀλλά νά γίνει ἡ «αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως», ἡ «οὐράνιος θύρα» πρός τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα καί τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί πάντων ἡμῶν, καθῶς παιδιά τῆς Ἐκκλησίας καί παιδιά τῆς Παναγίας εἴμεθα ὅλοι μας. Θεομάνα καί μάνα τοῦ κόσμου. Ἡ τρυφή μας, ἡ χαρά μας, ὁ πλοῦτος μας καί ἡ ἀπόλαυσή μας. Αὕτη καί μόνον Αὕτη εἶναι ἱκανή νά χαριτώσει τόν ἀγῶνα μας, νά σφουγγίσει τά δάκρυά μας, νά ἀπαλύνει τόν πόνο μας, νά ἐμπνεύσει νέους δρόμους πνευματικῶν ἀγώνων, νά μᾶς χαρίσει ἐλπίδα, δύναμη, παρηγοριά καί φῶς. Γιά τοῦτο καί ἡ μεγάλη, ἡ κορυφαία σημερινή Θεομητορική ἑορτή τῆς σεπτῆς Κοιμήσεώς Της καί τῆς εἰς Οὐρανούς μεταστάσεώς Της εἶναι πανηγύρι καί χαρά, γιορτή καί ἐλπίδα, ζωή καί εὐλογία, δύναμις καί χάρις.

Στήν παραζάλη τῶν καιρῶν μας, σέ ἕνα κόσμο διαρκῶς μεταβαλλόμενο, ἀνήσυχο, ζαλισμένο, ἀβέβαιο καί ἀνασφαλές· στήν καταιγίδα τῶν ἀξιακῶν ἀνατροπῶν καί ἀνακατάξεων, σέ αὕτη τήν νέα πραγματικότητα πού ἀπειλητικά ἀπλώνει τό πέπλο της πάνω ἀπό τῶν Ἑλλήνων τίς κοινότητες· στήν κοινωνία μας πού καταρρέει καί ἐκμαυλίζεται, σέ ἕναν πολιτισμό πού αὐτοκαταστρέφεται, καθῶς ἡ ζωή μας πτωχεύει καί ἀποδομεῖται ἀπό τίς διαχρονικές ἀξίες καί τίς παραδοσιακές μνῆμες καί ἡ πίστη στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του, στό μυστήριο καί τήν Χάρη, ἔντεχνα καί ὀργανωμένα, ὅχι μόνο ἐξοβελίζεται ἀπό τόν δημόσιο βίο, ἀλλά μοιάζει καί νά τρεμοσβήνει, καθῶς κάθε τι ἀληθινό καί ὀρθό, πνευματικό καί ὑγιές, δημιουργικό καί σωτήριο τίθεται ὑπό κρίση καί αἵρεση, ἐπιτακτικά τίθεται τό ἐρώτημα: Ποῦ θά καταφύγουμε, ποῦ θά ἀναζητήσουμε λύτρωση καί ἐλευθερία ἀπό τά δεινά τοῦ βίου καί τῶν λανθασμένων ἐπιλογῶν μας;

«Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπόν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ;... Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρρῶν κατέφυγον».

Στήν ἀνοιχτή ἀγκαλιά τῆς Παναγίας μας, ἡ ἀπάντηση. Στήν μεγάλη Μάνα πού ἔθρεψε τόν Χριστό μέ τό γάλα Της καί χορταίνει ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος μέ τήν παρουσία Της, καθῶς ἀποτελεῖ τό μεγάλο κεφάλαιο τῆς Ἐκκλησίας. Στήν Παναγία

μας πού είναι ή μόνη πού καταλαβαίνει τί ακριβώς συμβαίνει στον κόσμο. Σέ Ἐκείνη πού ἀποτελεῖ τό ἀσφαλέστερο ἀντίδοτο στον δυσώδη κόσμο μας, καθώς ἀναδύει εὐωδία, ἄρωμα, τρυφερότητα, ἀγάπη. Ζητῶ τήν χάρη τῆς Παναγίας, ἀδελφοί, σημαίνει ἀγωνίζομαι νά θεραπεύσω τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες μου. Δηλαδή; Νά μπολιαστῶ στήν χάρη τοῦ Θεοῦ! Καί ὅποιος μπολιαστεῖ στήν Θεϊκή χάρη, αὐτός κατανοεῖ – συνειδητοποιεῖ ὅτι ή παντοδαπῆς ἀποτυχία του ὀφείλεται στήν ἀλαζονεία του. Ὅτι τό σπουδαιότερο πρᾶγμα στον κόσμο είναι ὄχι τό «νά ἔχεις», ἀλλά τό «νά εἶσαι». Ξυπνᾷ ἀπό τόν λήθαργο τῆς ψευδαίσθησης ὅτι ή ζωή είναι δική του καί μπορεῖ νά τή διαχειρίζεται σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες καί τά θέλω του. Ἀπό τήν αὐταπάτη ὅτι ἀξίζει τά πάντα, χωρίς ποτέ νά ἔχει δεῖ τόν ἑαυτό του, χωρίς νά ἔχει κάνει τήν αὐτοκριτική του, χωρίς διάθεση νά ἀναγνωρίσει τά λάθη, τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες του.

Ἄς ἀνοίξουμε, λοιπόν, διάπλατα τίς καρδιές, ἀδελφοί, γιά νά δεχθοῦμε, νά γευθοῦμε τό μυστήριο τῆς Θεομήτορος, τό μυστήριο τῆς γλυκιᾶς καί σωστικῆς παρουσίας Της στήν ζωή μας. Νά ἀγαπᾶμε τήν Παναγία. Νά προσευχόμαστε στήν Παναγία. Νά ἀφήνομε τήν καρδιά μας ἐλεύθερη νά μιλάει σ' Αὐτήν. Νά ψάλλουμε ἀδιάλειπτα, μέ τά χεῖλη καί κυρίως μέ τήν καρδιά, τούς Χαιρετισμούς Της καί τίς Ἱερές Παρακλήσεις Της. Γιά νά γίνει ή Παναγία μας τό πρόσωπο – ὁδηγός στήν ζωή μας. Γιά νά λουστοῦμε, νά πλημμυρίσουμε ἀπό τήν χάρη καί τήν εὐλογία Της. Γιά νά φωτιστεῖ ὁ νοῦς καί ή καρδιά μας. Γιά νά μᾶς πάρει, νά μᾶς κρατήσῃ στοργικά ἀπό τό χέρι, καί νά μᾶς ὁδηγήσῃ στό πέλαγος τῆς Θεϊκῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας ὅπου «θάνατος οὐκέτι κυριεύει». Γιά νά γίνει ή Παναγία μας ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μας καί τό λιμάνι τῆς σωτηρίας μας.

Ὡς γνωρίζετε, ἀδελφοί, ή Παναγία μᾶς χάρισε ἕναν μεγάλο πνευματικό θησαυρό εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Δική Της ἐπιθυμία καί θέλημα ή θαυματουργός Εἰκόνα Της «Ἡ Παναγία ή Γιάτρισσα» νά δωρηθεῖ εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολή μας, μέ τρόπο θαυμαστό καί ἐξαίσιο: «...μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω», παρήγγειλε ή Ἰδία ή Παναγία. Τήν θαυματουργό αὐτή Εἰκόνα ἐπίσημα ὑποδεχθήκαμε εἰς τόν Ἱ. Μητροπολιτικό μας Ναό ὅπου καί φυλάσσεται. Πηγή καί αἰτία χαρίτων καί ἱαμάτων πολλῶν. Σᾶς καλοῦμε, λοιπόν, νά Τήν προσκυνήσετε, νά λάβετε τήν χάρη καί τήν εὐλογία Της, νά καταθέσετε ἐνώπιον τῆς Παναγίας μορφῆς Της τά αἰτήματά, τίς προσευχές, τίς ἱκεσίες καί τίς εὐχαριστίες σας.

Παναγιосκέπαστη ή ζωή καί ή πορεία πάντων ἡμῶν. Θεοτοκοφρούρητα τά ἔτη σας.

Μετ' εὐχῶν καί πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

† Ό Κισάμου & Σελίνου

ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ